

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

82. In quadam Civitate, mortuo Episcopo, Vicarius electus à Capitulo revocavit licentia audiendi confessiones, quas habuera[n]t Regulares, volens illos novo examini subiicere, quæsieru[n]t à me an ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

tum, rursus examinari à successore pro suæ conscientie quiete (vt loquitur Pius V.) nihilominus existimo cum Henriquez *supr. de penit. litter. S.* tantum intelligendam esse in particulari casu erga istum, aut illum causa cognita, & probata; quia in genere & vniuersaliter non licet dubitare de idoneitate Regularium ex vno, aut alio minus idoneo: nec sanè æquum: sed satis exorbitans est, omnes alios bene meritos velle molestare, aut vexare. Inuigilet, si velit Ordinarius, aut inspiciat an aliquis sit minus idoneus, vel publicè si velit, per edictum aut per Notarium in visitatione, aut extra per viam Inquisitionis generalis inquirat an aliquis querelam habeat de sufficientia alicuius Confessarij, admitatque rumores, & denuntiationes, si de aliquo fortè sint in ea materia, & tunc causa cognita, & probata rursus examinet, & approbet vel reprobet iuxta ea, quæ inuenierit in tali examine.

12. Ita habetur in noua declaratione, seu decreto Congregationis Romæ 20. die Nouëbris ann. 1615. in qua Eminentiissimi Domini Cardinales enarratis scandalis, quæ ex opposito modo procedendi sequuntur, statuant ac decernunt Ordinariis, ad quos ius approbandi spectat, Confessarios alias ab ipsis liberè approbatos, ab audiendis confessionibus suspendere post hac minimè licere; nisi ex noua causa, eaque ad confessiones ipsas pertinente, aut ob non seruatum Interdictum ab ipsis Ordinariis positum. Statuunt insuper, eosdem Ordinarios Confessiones audiendi facultatem, omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessariis eadem Sacra Congregatione inconsculta, nullo pacto adimere posse: Quod quidem decretum, vt iidem Eminentiissimi Patres opportunum & necessarium duxerunt, ita inuolubiler iubent obseruari. De quo decreto non potest dubitari, cum authentica de illo habeatur relatio in scriptis non solum Romæ; sed apud multas Religiosas familias, vt vel inde appareat, quam immeritò post aliquot annos suborta fuerit contentio vnius, aut alterius Ordinarij cum Religionibus incognita causa reuocantis generali quadam reuocatione approbationes iam semel ritè habitas.

13. Expendendum verò est, in eo Decreto & declaratione non distingui inter approbantem Ordinarium, & successorem; est enim eadem ratio, & neuter potest aliquid erga Regulares in hac materia, nisi cognita causa; sed quia regulariter Successor, qui non existimauit, nec approbavit Regularem iam approbatum, si ex vno capite ignoret sufficientiam illius, & ex alio oborta fuerit aliqua considerabilis suspicio, poterit causa cognita & probata circa sufficientiam ad suæ conscientie quietem, illum iterum examinare. Hucusque Dicastillus.

14. Et hanc sententiam præter Vasquez, Villalobos, & alios, tenet etiam nouissimè Leander de Sacrament. tom. 1. tract. 5. disp. 11. quæst. 91. vbi me citat pro affirmatiua sententia, sed licet illam ego olim docturim, & ab ipsa nunc neque recedam, tamen optarem Sacram Congregationem ad tollendas controuersias inter Ordinarios, & Religiosos, stantibus adductis à Dicastillo, vbi supra, hanc difficultatem declarare.

15. Nota hæc obiter, Dicastillum ex Vasquez docere vbi supra, n. 31. & dub. 10. num. 298. non posse Episcopos non admittere Regulares ad confessiones audiendas, ex eo tantum quod non sint necessarij tot Confessarij in sua Diocesi, nam si digni sunt, debent approbari, vt possint à volentibus eligi.

Sup. hoc magis late & clarè supra in Ref. 71. s. Sed quid & seqq.

RESOL. LXXXII.

In quadam ciuitate, mortuo Episcopo, Vicarius electus à Capitulo reuocauit licentias audiendi confessiones, quas habuerant Regulares, volens illos non examinari subicere, quæserunt à me, an licite hoc fecerit: Ex p. 8. tr. 7. & Milc. Ref. 94.

§. 1. **E**T respondi negatiuè cum Francisco Doro in *consil. Regul. resol. 36. q. 4. n. 24.* quia, ait ille, ista reuocatio conceditur futuro Episcopo, in cuius locum non succedit Capitulum, sed in locum præmortui; ergo neque in reuocatione. Tum, quia id conceditur pro tranquillitate, & quiete conscientie futuri Episcopi, quod signum est hanc concessionem iterum examinandi Confessarios Regulares non respicere Sedem vt sic, sed personam de factò sedentem; in Sede autem Episcopali non potest sedere Capitulum, cum non habeat dignitatem Episcopalem, præterquam quòd non esset Capitulum Sedis vacantis. Tum, quia iterum examinare est quid odiosum, & pertinens ad potestatem delegatam à Sede Apostolica respectu Regularium, vt notum est, cum Regulares sint exempti ab Episcopo, & multo magis à Capitulo, sed hoc non succedit Episcopo in iis, quæ illi competunt iure delegato, vt ex Feder. de Senis *consil. 30.* Abbate, in cap. cum olim, de maior. & aliis allegatis docet Quar. ord. initio additionis, & ratio est, quia iam non agerent vices Episcopi mortui, sed Papæ delegantis, vt dicit Gemin. in cap. vnic. de maior. in 6. ergo non potest eos iterum examinare. Non est igitur audiendus Marchinus de bello diuino, part. 5. cap. 4. num. 15. Vide Lugum de Sacrament. Penitent. disp. 2.1. sect. 3. §. 1. n. 62. Et idèd nostram sententiam præter Bordonum tenet in terminis noster P. Debellis in doctissima allegatione Hispano idiomate conscripta part. 1. assumpt. 2. n. 1. & 2. vbi clarè probat Vicarium Sede vacante non habere potestatem suspendendi Regulares à munere confessiones audiendi.

RESOL. LXXXIII.

An Regulares approbati in vna Diocesi, si in itinere commodè non se possint presentare Ordinariis, possint confessiones audire, non repugnantibus tamen Parochis?

Et an Regulares Confessarij prævio examine approbati ad audiendas confessiones in Vrbe Romæ, an egeant approbatione extra Urbem, ab alijs Ordinarijs?

Et notatur, quod stante Constitutione Vrbani VIII. possunt hodie Regulares, si in aliena Diocesi inueniant subditum Diocesis, in qua fuerunt approbati, eam audire, & absoluerè, quod etiam potest quilibet Sacerdos sacularis. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 123.

§. 1. **E**X priuilegijs Eugenij IV. & Gregor. XIII. concessis Ordini Minorum, & Societati Iesu, vt patet apud Peregrinum in *compend. privileg. part. 1. tit. absolutio quoad seculares, §. 5.* apud Mirandam in *manuali Pralat. tom. 1. quæst. 45. art. 8.* & alios, Confessarij Concilij Tridentini, quando non possunt commodè se presentare Episcopis, quia sunt in itinere, vel alibi, possunt fidelium confessiones audire in illis locis, aut oppidis, vbi Ordinarij non existunt, non repugnantibus tamen Parochis.

2. Sed his priuilegijs, an sit derogatum per constitutionem Vrbani VIII. editam die 17. Septemb. 1628. quæ